

وضعیت سقط عمدی در بیمارستان آیت‌الله طالقانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، سالهای ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱

دکتر فرناز محمدزاده*

دستیار بیماریهای زنان و زایمان - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دکتر معصومه فلاحیان

دانشیار بیماریهای زنان و زایمان - دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

چکیده

ازمینه هدف این مطالعه بررسی وضعیت سقط عمدی از نظر عروض و مطالعه آن جو در استاد روزبهان: بایدن انتظار دارند. مراجعت ۷۰۰ بیمارستان آیت‌الله طالقانی در صورت وضاعت بیماران اقدام به مصاحبه و پرسیدن پرسشنهای ای که جای در این بیمارستانه علاوه بر تاریخچه مامایی، تنفس حاد و عروض و بایان سقط های عمدی پرسیده ای مطرح گردید.

یافته ها نشان این مطالعه نشان می‌دهد که ۷۷/۷ درصد زنان با تقریبی بروکلادین و ۲۲ درصد با کوتاه اقدام به سقط نموده اند. نامصرق بروکلادین عروض عمومی و ناکوتای عروض و رحمی بیش است. تا حدی خامنی است. ۱۳ درصد سقط نافرمانی، ۴ درصد ایضطر کامل و ۷/۱۸ درصد دون تأثیر روحی خامنی بوده است.

نتیجه گیری: کرج اکثر افراد با تقریبی بروکلادین اقدام به سقط می‌نمایند و می‌صیروفان این نهایی در کمتر از هیچ از مردم این شهر بسقط کامل علی شود از اینجاک مشکلات ناشی از اقدام و عروض بعدی سقطهای عملی غیر قابل اکثار است، مشابهی و توجه به نشایه های مختلف این مسئله و از آن راهکارهای تبدیل برای رفع یا کاهش مشکلات ناشی از این ضروری است.

واژگان کلیدی: سقط عمدی، کوتاه اقدام، بروکلادین

* نویسنده پاسخگو: تهران - بیمارستان آیت‌الله طالقانی - بخش زنان و زایمان

پست الکترونیک: m_fallahian@yahoo.com

دورنگار: ۰۲۱ ۸۸۴۴۳۰۴

مراجعه کرده بودند، بعد از کسب رضایت به شرط محترمانه بودن اسمی آنان، مصاحبه‌ای انجام و پرسشنامه‌ای تکمیل گردید.

از آنجاییکه آمار بخش زنان یک بیمارستان آموزشی نمی‌تواند معیاری برای بررسی شیوع سقط عمدی باشد فراوانی انجام آن بررسی نگذید.

در پرسشنامه سن، رتبه حاملگی، رتبه زایمانی، سن حاملگی، روش پیشگیری از حاملگی اخیر، مشاوره بعد از تصمیم به سقط، روش اقدام به سقط، عوارض و پیامد آن بررسی گردید.

بعد از جمع آوری، داده‌ها توسط نرم‌افزار SPSS مورد تحلیل قرار گرفت. در تحلیل نتایج از آزمون کای دو برای مقایسه داده‌ها استفاده شد.

مقدمه

هر سه دقیقه یک زن به علت اقدام به سقط عمدی جان خود را از دست می‌دهد. مرگ و میر ناشی از سقط‌های عمدی، عموماً در کشورهایی اتفاق می‌افتد که انجام سقط غیر قانونی است. صرف نظر از وضعیت قانونی، اخلاقی و فرهنگی، در همه جوامع، زنانی هستند که برای خاتمه حاملگی ناخواسته خود اقدام به سقط می‌نمایند (۱). در ایران انجام سقط در مواردی که جان مادر در معرض خطر باشد و یا آنومالیهای شدید جنبی قطعی باشد، مجاز است.

حاملگی ناخواسته عموماً به علت شکست روش‌های جلوگیری از حاملگی یا عدم مصرف آن است.

روشهای سنتی تنظیم خانواده از جمله روش منقطع در زرجهای جوان با شکست بالاتری همراه است. استفاده از روشهای اضطراری پیشگیری از حاملگی و یا روش جلوگیری بعد از مقایرت موجب پیشگیری از حاملگی بدون برنامه‌ریزی می‌شود (۲).

در ایران ۳۸/۵ درصد حاملگی‌ها توسط زن، شوهر یا هر دو ناخواسته است (۳).

۷/۵ درصد خانواده‌ها علیرغم نیاز به روشهای جلوگیری از حاملگی، به علت ناآشنای با روش، عدم دسترسی و دلایل دیگر، جلوگیری از حاملگی ندارند (۴).

۱۷/۸ درصد خانواده‌ها از روشهای سنتی پیشگیری از حاملگی (منقطع) استفاده می‌نمایند (۳). عوامل فوق می‌توانند زمینه را برای سقط‌های عمدی فراهم کنند.

مطالعه‌ای که در بیمارستانهای آموزشی تهران انجام شده است نشان می‌دهد که روشهای اقدام به سقط در دهه گذشته عمدتاً کورتاژ یا وسایل غیر بهداشتی، برای تحریب ساک حاملگی بوده است و در یک مطالعه منجر به سقط عفونی، شوک سپتیک (۲ درصد) و مرگ مادر (۱/۳۵ درصد) می‌شده است (۴).

با کاربرد روشهای دارویی برای سقط در کشورهایی که سقط مجاز است ۹۸ درصد سقط کامل با مصرف میپریستون خوراکی و شیاف پروستاگلاندین ایجاد می‌شود (۵).

به نظر می‌رسد روش اقدام به سقط در ایران تغییر گرده است. به منظور اطلاع از وضعیت سقط‌های عمدی، این مطالعه در بخش زنان بیمارستان آیت... طالقانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی انجام گردید.

مواد و روشها

این مطالعه از نوع مقطعی می‌باشد که در سالهای ۱۳۸۰ و ۱۳۸۱ در بخش زنان بیمارستان آیت... طالقانی انجام گردید. مطالعه حاضر توسط گروه پژوهشی زنان دانشگاه شهید بهشتی موربد بررسی و موافقت قرار گرفت. با افرادی که به علت اقدام به سقط عمدی

نتایج

در تاریخ فوق با ۷۵ نفر مصاحبه انجام و فرم‌ها تکمیل گردید. میانگین سنی زنان 30 ± 6 سال با طیف ۱۷ تا ۴۷ سال بود. میانگین حاملگی‌های قبلی ۲ بود. بیشترین فراوانی از نظر رتبه زایمانی ۲ و در مرحله بعد مربوط به مادرانی بود که سابقه حاملگی قبلی نداشتند. متوسط سن حاملگی $8/5$ هفته با دامنه ۵ تا ۱۱ هفته و بیشترین تعداد در ۷ هفته بودند.

در مورد روش پیشگیری از حاملگی اخیر ۴۴ درصد روش منقطع، ۳۷/۳ درصد هیچ روش، ۸/۸ درصد قرصهای خوراکی جلوگیری، ۶/۶ درصد کاندوم و بقیه روشهای IUD و شیردهی داشتند.

۴۱ درصد زنان بعد از تصمیم به انجام سقط در مورد انتخاب روش با پزشک مشورت کرده بودند. ۲۱ درصد با پرسنل پزشکی و ۳۷ درصد با افرادی که در حیطه پزشکی نبوده اند.

۷۸ درصد زنان با تزریق پروستاگلاندین و ۲۲ درصد با روش کورتاژ اقدام به سقط نموده بودند. تزریق پروستاگلاندین به صورت عضلانی در ۹۸/۲ درصد و بصورت وریدی در ۱/۸ درصد بوده است.

۶۱/۳ درصد عوارض عمومی شامل عوارض گوارشی ۴۸ درصد، تنفسی ۵/۳ درصد، گرگفتگی ۶/۷ درصد و یک مورد عارضه شدید به صورت نارسایی حاد کلیه و ایکتر بوده است.

۴۴ درصد عوارض رحمی شامل ۴۲/۷ درصد خونریزی شدید رحمی و ۱/۳ درصد کرامپ شدید رحمی بوده است.

پیامد حاملگی در ۴۱/۳ درصد به صورت سقط ناقص یا بقاوی‌ای حاملگی، ۴۰ درصد سقط کامل و ۱۸/۷ درصد ادامه حاملگی بوده است.

سقط کامل در ۱۸ نفر از ۵۹ نفر با تزریق پروستاگلاندین و ۱۲ نفر از ۱۶ نفر با روش کورتاژ بوده است.

مقایسه دو گروه (استفاده کنندگان از پروستاگلاندین و کورتاژ) از نظر عوارض عمومی و رحمی نشان می‌دهد که عوارض عمومی در

نظر از عقاید شخصی در مورد سقط، کمک به بیمارانی که در معرض عوارض سقط قرار دارند وظیفه اخلاقی پزشکان است.

براساس یافته های مطالعه حاضر ۷۸ درصد زنان با تزریق پروستاگلاندین اقدام به سقط نموده اند. مصرف پروستاگلاندین بعلت سهولت دسترسی و نداشتن عوارض عغونی، بیشتر از کورتاژ مورد استقبال قرار گرفته است. عوارض عمومی شامل عوارض گوارشی و عوارض رحمی به جز در یک مورد که دوز بالاتری را مصرف نموده بود چندان جدی نیستند. ولی براساس نتایج مطالعات گذشته با روش کورتاژ و انجام سقط های عغونی مرگ مادر و شوک سپتیک هم اتفاق افتاده است.^(۴)

پیامد حاملگی در مصرف کنندگان پروستاگلاندین ۴۰ درصد سقط کامل بوده است.

صرف میپریستون همراه شیاف پروستاگلاندین می تواند در ۹۸ درصد موارد در سن حاملگی کمتر از ۹ هفته موجب سقط کامل شود.^(۵)

در ۱۸/۵ درصد موارد علیرغم اقدام به سقط، در سونوگرافی، حاملگی نرمال تشخیص داده شد و بیماران ترخیص گردیدند. اقدام مجدد به سقط به دلیل اولیه و نیز ترس از تراویث بودن دارو قابل بررسی نبوده است.

نتایج

در کشورهایی که انجام سقط قانونی نیست پیرامون شیوع، عوارض جسمی، روحی - روانی و اجتماعی - اقتصادی آن نمی توان به اطلاعات دقیق دست یافت. در سقط های پنهانی که منجر به سقط کامل می شود، مراجعت به بیمارستان وجود ندارد؛ لذا اطلاعات بیمارستانی تنها بخش بیرونی این کوه بین راشان می دهد ولی محدودیت فوق مانع از بررسی عوارض و مشکلات سقط های عمدی نمی شود.

در این مطالعه، نداشتن روش جلوگیری از حاملگی علیرغم نیاز به استفاده از آن و نیز شکست در روش منقطع، از دلایل عدمه حاملگی های ناخواسته و اقدام به سقط بوده اند.

در بیماران، کاربرد پروستاگلاندین تنها موجب ۴۰ درصد سقط کامل شده است.

روش اقدام به سقط متمایل سمت مصرف دارو بوده است.

اقدام به سقط در سنین حاملگی پایین تر انجام می شود. در این مطالعه شوک سپتیک و مرگ ناشی از عوارض عغونی دیده نشد.

پیشنهادات

با بررسی یک مورد سقط عمدی هم می توان به مشکلات

صرف کنندگان پروستاگلاندین و عوارض رحمی در روش کورتاژ بیشتر بوده است (۰/۰۰۱ <P). مقایسه پیامد حاملگی در روش کورتاژ و پروستاگلاندین بیانگر آن است که سقط کامل با روش کورتاژ بیشتر بوده است (۰/۰۰۱ <P).

بحث

میانگین سنی زنان در مطالعه حاضر ۳۰ سال است. در آمارهای آمریکایی ۵۱ درصد موارد سقط در زنان کمتر از ۲۴ سال اتفاق می افتد^(۶). به نظر می رسد در ایران علیرغم جوان بودن هرم سنی، حاملگی ناخواسته و بدون برنامه ریزی بیشتر در بانوانی اتفاق می افتد که میانگین سن ازدواج و بجهه دار شدن را پشت سر گذاشته اند.

بیشتر زنان سابقه دوبار زایمان داشته اند و در رتبه بعدی زنانی فرار دارند که سابقه زایمان نداشته اند (۲۵ درصد). بر این اساس تمایل به کاهش باروری و عدم تمایل به بارداری در زنان نولی پار علیرغم ترس و نگرانی از ناباروری بعدی، بیانگر ضرورت مشاوره های تنظیم خانواده جهت استفاده از روشهای مؤثر پیشگیری می باشد. لذا می توان گفت که حاملگی های ناخواسته همیشه منحصر به خانواده های پراولاد نیست.

سن حاملگی در اکثر بانوان ۷ هفته با میانگین ۸/۵ است. تشخیص سریع حاملگی و سهولت دسترسی به روشهای سقط موجب شده است که اکثر بانوان در سنین پایین تر حاملگی اقدام به سقط نمایند.

۱۷/۸ درصد خانواده ها روش منقطع جهت جلوگیری از حاملگی استفاده می کنند^(۳)؛ در صورتیکه در این مطالعه ۴۴ درصد حاملگی های ناخواسته و سقط به دلیل شکست این روش بوده است. همچنین با وجود آنکه طبق بررسی^(۳) ۷/۵ درصد خانواده ها با وجود نیاز به تنظیم خانواده هیچ روشی را به منظور جلوگیری از حاملگی ندارند و لی در مطالعه حاضر ۳۷/۳ درصد زنان هیچ روش جلوگیری نداشته اند.

نیاز به جلوگیری از حاملگی در کسانی که به دلایل ناآشنایی با روش، عدم دسترسی یا دلایل دیگر، پیشگیری از حاملگی نمی کنند، از مظاهر شکست برنامه های تنظیم خانواده در سیستم بهداشتی است.

۴۱ درصد بانوانی که مصمم به خاتمه حاملگی بوده اند در مورد انتخاب روش سقط با پزشکان مشاوره کرده اند. هنگامی که یک پزشک جهت خاتمه حاملگی مورد مشاوره قرار می گیرد در یک معذوریت اخلاقی خواهد بود. عموماً پزشکان بنابر رسالت حفظ حیات و سلامتی جامعه، نگرش مثبتی بر انجام سقط ندارند و چنانچه راهنمایی نکنند و عوارض جدی مادر را تهدید کند خود را ملامت خواهند کرد. در جوامعی که انجام سقط قانونی است تعدادی از پزشکان و پرسنل پزشکی برای کمک به این افراد آمادگی دارند و بقیه پزشکان چنین معذوریت و دو راهی اخلاقی ندارند. ولی صرف

ناشی از شکست روش جلوگیری از حاملگی، مشاوره، مشکلات روحی روانی قبل و بعد از سقط، عوارض جسمی، هزینه‌های پزشکی و اتاق عمل، عوارض خانوادگی و اجتماعی ناشی از آن پی برد. از آنجاییکه سقط، عملی مذموم شناخته می‌شود، متولی این مشکل در برنامه‌های خدمات بهداشتی درمانی نیز متأسفانه غایب است. این در حالی است که عوارض این اقدام غیر قابل انکار است. به منظور کاهش و کنترل عوارض سقط‌های عمدی موارد زیر پیشنهاد می‌شود:

۱. افزایش استفاده از روشهای نوین و مؤثر در پیشگیری از حاملگی با آموزش، مشاوره، تدارک، توزیع و سهولت دسترسی
۲. افزایش استفاده از روشهای اضطراری پیشگیری از حاملگی یا جلوگیری بعد از مقابله با آموزش و امکان دسترسی.
۳. مراقبت و درمان عوارض کسانی که اقدام به سقط نموده اند و مشاوره قبل از ترجیح آنان برای پیشگیری از حاملگی ناخواسته بعدی.
۴. سیستم بهداشتی را در جریان عوارض و مشکلات جسمی، روحی و اقتصادی این مشکل قرار دهیم. اطلاع از عوارض بهداشتی و اقتصادی آن، برنامه ریزان بهداشتی را مجاب خواهد کرد که به مشکل سقط‌های پنهانی بیندیشند.

مراجع

- 1- Rosenfield A. Abortion and woman's reproductive health. *Int J Obstet Gynecol*. 1994; 46: 173-9.
- 2- Thomas MA. Postcoital contraception. *Clinical Obstet Gynecol*. 2001; 44: 101-3.
- 3- دفتر جمعیت و بهداشت خانواده، معاونت بهداشتی، وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی. سیمای جمعیت و توسعه در ایران. تهران: چاپ یونیسف؛ ۱۳۷۹.
- 4- فلاحیان م، نوروزی آ. مرگ و میر و عوارض ناشی از سقط‌های عمدی در تهران. *فصلنامه پژوهش در پزشکی*. ۱۳۷۳؛ ۹: ۵۵-۶۰.
- 5- Speroff L, Glass RH, Kase NG. In: Mitchell C, ed. *Clinical gynecologic endocrinology and infertility*. 6th ed. Baltimore: Williams & Wilkins; 1999: 854-60.
- 6- Koonin LM, Smith JC, Ramick M, et al. *Abortion Surveillance - 1989*. United States, MMWR. 1992; 41: 1-33.
- Lippincott Williams & Wilkins; 1999, P 276-83